

# OPTIMISTIČNO V NOVE ČASE

*Anton Prosen*

Vse bolj se približujemo koncu leta, ki so ga zaznamovale mnogovrstne krize – gospodarska, finančna, moralna, etična, vladna in še bi lahko naštevali. Mediji nas vztrajno seznanjajo s krizami v državi in drugod po svetu ter z grožnjami o zategovanju pasu, še posebej v javnem sektorju. Zdi se, da nas tako mediji kot politiki vseskozi ustrahujejo in si slednji morda želijo vladati ljudstvu, ki je vse bolj ponižno, skromno, delovno in zadovoljno, da sploh lahko dela in živi v tej podalpski državi. Nobene dobre in lepe novice ni slišati, krizam se običajno pridružujejo podatki o recesiji, aferah, korupciji, kriminalu in podobnem. Celo iz Bruslja je menda prišlo opozorilo, da postajamo vse bolj država, ki jo zaznamuje korupcija. Po mojem vse to ne pelje nikamor, mislim, da smo državljani dovolj ozaveščeni in dobro vemo, da živimo v demokratični državi, kjer je vsakomur dovoljeno, da nas sprotno seznanja z različnimi krizami in težavami, torej s črnimi in mračnimi temami. Ob tem pa se velikokrat vprašam, ali je res vse tako črno, zakaj tako malo slišimo o uspešnih in svetlih plath družbe in posameznika. In vendar še srečujem optimistične ljudi, ki so poštene, delovni, uspešni in tudi veseli. Ne obremenjujejo se s politiko in ji žal tudi ne zaupajo. Marsikdo od njih meni, da se da krize premagati le z načrtnim strokovnim pristopom, ne pa s politizacijo. Poiskati je treba nove razvojne strategije na vseh področjih, nujne so spremembe!

Nedavno sem poslušal zanimivi predavanji na temo poslovnega in podjetniškega mreženja ter zaupanja. Oba predavatelja sta že na začetku poudarila, da je to področje še posebej pomembno v kriznih časih. Eden od njiju je opozoril, da so krize bile in bodo, pomembno pa je, ali si med njimi dovolj zaupamo in ostajamo mirni ter optimistični. Ta trditev se mi zdi še posebej pomembna zdaj, ko naj bi v državi prevzela vajeti na novo izvoljeni parlament in vlada. Torej potrebujemo predvsem zaupanja vredne voditelje, nekateri prisegajo tudi na nove obraze, ki naj bi jim uspelo rešiti vse težave, pridelane v dvajsetletnem obdobju, in vse krize, ki imajo poleg lokalne tudi svetovne razsežnosti. Veliko voditeljev trdi, da je vodenje države podobno vodenju velikega podjetja. O dobrih voditeljih ali menedžerjih je na voljo kar nekaj literature. O dobrih državnih voditeljih pa mnogo manj ali skoraj nič. Lastnosti dobrega in zaupanja vrednega voditelja so prav gotovo poštenje, odgovornost, transparentnost, delavnost, znanje, komunikativnost, upoštevanje mnenja drugih, uresničitev obljub itn. Ker pa popolnih voditeljev ni, vendar poskusimo zaupati v boljši jutri in bodimo optimisti, vse krize bodo pozabljene in če se uresničijo vse predvolilne obljube, bomo srečno živeli do konca svojih dni.

Pa vendar je bil v predvolilnem času spet in spet na udaru javni sektor. Mnogi politiki vidijo rešitve

vseh mogočih kriz tudi v zmanjševanju števila ministrstev. Kot slišim in berem, imajo mnoge stranke v načrtu ukinitve ministrstva za okolje in prostor ter nekaterih agencij, ki so po njihovem tu zgolj zato, da zadržujejo postopke pri izdajanju dovoljenj. Vsega smo krivi torej strokovnjaki, ki si izmišljujemo zahtevne postopke. Nekaj je morda res narobe, če na primer investitor čaka gradbeno dovoljenje nekaj let, še bolj narobe pa je, da politiki strokovnjakom ne zaupajo. V vseh letih so prvi v parlamentu znali sprejemati predpise, ki so optimalno zadovoljevali njihove interese, v nasprotnem pa so prisilili nas volivce, da gremo na referendum. Sam sem si v nekem obdobju želel, da bi imeli v parlamentu in vladi svoje strokovne ljudi, ki bi bili most med stroko in politiko. Ta trenutek še ne vem, ali je kdo kandidiral in bil izvoljen. Tudi sam sem se svoj čas opogumljal, da bi morda del tretjega življenjskega obdobja preživel v politiki. Usoda je hotela, da sem prek delovanja v civilni družbi prišel v stik z vodilnimi politiki, spoznaval njihov način dela in njih ter se tako pridružil mnogim med vami, ki politikom ne zaupate več.

Uredništvu se z zadnjo številko tega letnika izteka devetletno obdobje urejanja revije. Že nekaj let zapored pred božično-novoletnimi prazniki opozorim svoje »delodajalce«, da bi bil morda čas za menjavo glavnega in odgovornega urednika. Delo postaja vse bolj odgovorno in naporno. V »naši« reviji želijo objavljati avtorji iz Slovenije in različnih držav sveta ter tudi iz različnih strok. Tako cenjene publikacije pa imajo stroge recenzije, vse več je koordinacije in korespondence. Vem, da so med vami bralke in bralci, ki mi zaupate in me tako ali drugače spodbujate, naj zdržim vsaj še leto dni, medtem pa naj bi našli zamenjavo. Da se v življenju tako dolgo posvetiš zahtevnim uredniškim opravilom, je nujno imeti to delo rad, pa ne le samo urejanje, poseben odnos moraš razviti tudi do stroke oziroma strok, ki so našle domicil v reviji. Tu je nujno medsebojno zaupanje. Hvala vsem, ki mi zaupate, mi pomagate in me podpirate pri delu. Tu pa tam je kdo morda razočaran, ker se širijo govorice, da smo preveč strokovni in neberljivi. Tako avtorji kot uredništvo se trudimo, da bi bilo v reviji za vsakogar nekaj, in upam, da bo tudi ta številka zanimiva in berljiva. Razvoj revije gre v dobrobit razvoju stroke in ostanimo optimisti.

Ob izteku leta se spet želim lepo zahvaliti vsem soustvarjalcem za sodelovanje. Kolegicam in kolegom ter vsem, ki radi prebirate revijo, v imenu uredništva voščim lepe božične in novoletne praznike ter mnogo sreče, zdravja, uspehov in zadovoljstva v letu 2012.

*dr. Anton Prosen*  
*glavni in odgovorni urednik*